

Azt se mondom, hogy nem adok
Egy kis bajuszpedrőt,
Kihúzhatja vele bajsát,
Akár mind a kettőt."

„Én meg — szól a szitakötő
Piktor uraságnak —
Majd szítálok egy kis lisztet
Túrós haluskának!"

Hipp-hopp!.. „Én is itt vagyok ám
Elhoztam a kótát!
Pingáljon le! — szól a tücsök —
Húzok majd egy nótát!"

„Jól van, jól van! — szól a piktor —
Álljatok hát sorba!
Csak aztán a sok állásban
Ne bukjatok orra!"

„Engemet is, kérem ássan!
— Szöcske kiabálja, —
Míg muzsikál, tücsök koma,
Táncolok majd rája."

S előveszi az ecsetjét,
Pingál egyre-másra...
Vadrózsába, kikiricsbe,
Nefejejsbe mártja.

(Pósa Lajos.)

b) A mese által keltett élmények elmondatása, megtárgyalása.

c) A mesét mégegyszer elolvassuk. Gondolatesoportonként tárgyaljuk.

d) A mese tartalmát elmondatjuk.

e) Vonatkoztatás az életre.

III. *Összefoglalás.* Meséljük el, miről beszélünk ma?

1947. április 2. hete.

Általános iskola III. osztály.

A tanítás anyaga: Pósa Lajos: A vásáros bogarak c. költeménye.

I. *Előkészítés.* a) Számonkérés. A mult órán tárgyalt olvasmány felújítása és számonkérése. Házi feladat számonkérése.

b) Ráhangelés az olvasmányra. A bogarak is éppúgy élnek, mint mi, még vásárt is csapnak. Hogyan?

c) Célkitűzés.

II. *Tárgyalás.* a) A mese bemutatása.

VÁSÁROS BOGARAK.

Hová mégy, hová mégy,
Katicabogárka?
— Kiskerti, nagykerti
Pünkösdi vásárra.

Hajlik a viola,
Hajlik a liliom —
Aki vesz, annak lesz,
Diridom, diridom!"

Gyere te is, szöcske,
Menjünk együtt ketten!
Jaj, már dobolnak a
Kis kertben, nagy kertben:

Gyűlnek, gyülekeznek
Kicsinyek meg nagyok.
Párosan, hármasan,
Ki hintón, ki gyalog.

„Diridom, diridom;
Kezdődik a vásár!
Virágos sátorban
Mindenféle van már!

„Tessék, kérem, tessék!
— Zümmög a méhecske. —
Tulipáncsészébe
Csurgatott mézecske.

Itt egy rózsacsupor!
Rózsamézzel teli.
Vagy a barackmézet
Tán jobban kedveli?

Van akácmézem is,
Ma szedtem a fáról,
Szép piros hajnalban
Hófehér virágról.“

Szól egy tarka lepke:
„No, adjon, nem bánom!
Violapohárba,
Az az én virágom!“

„Szól egy ezüstszárnyú:
Nekem is adjon hát!
Telistele sz'inig
Egy szegfűcsuporkát!“

„Erre, kérem, erre!
— Selyembogár, szólal. —
Kinek szolgálhatok
Selyem viganóval?“

„Mutassa csak, hadd lám!
— Kiált a Katóka, —
Még egy kis kötő is
Jó lenne, na volna!“

„Van itt, kérem, az is!
Pruszlik is, ha tetszik!
Katóka kisasszony
Válogathat estig.“

Szitakötő szítál,
Zörög a szítája:
„Kinek van szüksége
Aranyos szítára?“

Az aranyos szítát
Hangya el-elnézi:
„Jaj, de jó, hogy eljött,
Szitakötő néni!“

A homokba szórva
Van egy kis kalácsom,
Mihelyt hazaérek,
Mindjárt megszítalom.“

Hálóját a légynek
A pók is kínálja...
„Tartsd meg csak magadnak!
Nincs szükségem rája!“

„No, ha nincs szükséged,
Mebánod ezt még te!
Hálómba kerülsz még,
Te kotnyeles légyje!“

Alkonyodik lassan,
Peköszönt az este...
Vásáros bogarak
Szélednek is szerte.

Mennek, mendegélnek,
Kicsinyek meg nagyok,
Párosan, hármasan,
Ki hintón, ki gyalog.

Szentjánosbogárkák
Világítanak elől,
Virágok búcsúznak
Jobbfelől, balfelől.

„Jaj, de jól mulattunk
A forgó hintában!
De pompás vásár volt!“
Dicsérik mindnyájan.

Nagybajszu cincérnek
Arra visz az útja,
Minden vásárosnak
A fülébe zúgja:

„Hát ez is vásár volt?!
Véges-végig jártan:
Egy kis bajuszpediőt
Schol se találtam!“

(Pósa Lajos.)

b) A költemény által keltett élmények megbeszélése.

c) A mese újbóli elmondása, gondolatcsoportonkénti tárgyalással.

d) A mesét újból összefüggően elmondatjuk.

III. Összefoglalás. Írjanak néhány mondatot otthon a meséről.